

P R A E F A T I O

nos Pontifices esset despoliata, cum tribuissent provinciis illis suos Archiepiscopos, non reservato jure Archiepiscopi Hamburgensis. *Licer* in quaestione sua nihil profecerit, *eludende non ipsum modo, sed totum concilium, qui una ibi praesens erat, V Valdemaro rege; ceu ab illo statim subjungitur.* Adamus sane noster, ut è diverriculo tandem in viam redeamus, ista tempora oculis usurpavit suis, quibus saepe nobis citatus Adelbertus Archiepiscopus f multo magnificentius quam ceteri, potentiam Archiepiscopalem longe lateq; in exteras protendit nationes: ut non alio ad scribendam Historiam hanc suam incitamento videatur impulsus, quam ut hoc suo labore exhaustæ max viribus matri, g sive, antiqui honoris privilegio nimis extenuatæ Hammaburgensi Ecclesiæ; sanctissimos illos Patres commemorando, per quos eadem exaltata, & Christianitas in gentibus dilatata esset, nonnihil opitularetur, atq; vel hac saltem ratione illam è solitudine, in quam per incendia ac vastationes Slavorum, post Adelberti, ut diximus, mortem erat redacta, h in lucem & aspectum educeret, ejusq; memoriam, graza predicatione prorogaret atq; extenderet. Quod ut tanto rectius prestaret, monumenta omnia, vetera, nova, sibi excutienda duxit; nunc Archivum i Bremensis Ecclesiæ inspiciendo, nunc, quæ per schedulas dispersa jacebant, colligendo, quæq; inde hauriri haud poterant, ex historicis supplendo, modo & Seniores, quibus res nota esse poterat, consulendo: in quibus, quod gentium conversionem attinet, k Svenno rex, quem Estritium vocant scriptores Danici, merito reputandus: cujus proinde haud semel honorificam mentionem facit. Quanquam ne sic quidem scopum ita semper sit assecutus, ut non (prout juvenes, pendere ex seniorum ore ut plurimum solent) illorum quandoque auctoritati plus æquo inhaerendo, aberrasse ab eodem, atq; cum iisdem errare maluisse, quam in rerum veritatem diligentius inquirere, censeriquear: sicut exemplis haud paucis demonstrari à nobis posset, si per alia negotia id ipsum liceret vel integrum esset. In quibus vero principem locum jure ducit, quod de Hermanni Billingi, primi in Saxonia Boreali Ducis, à quo ratione maternæ stirpis, cum Serenissimi Brunsvicensium ac Luneburgensium; rum La-

ven.

f Adamus
lib. 4. c. 41.

g Verba
hæc ejus-
dem sunt
in præfat.
ad Liema-
rum.

h Idem lib.
2. c. 8.

i Vide rur-
sum præf.
pag. 3.

k Vide cū-
primis lib.
4. cap. 16.

